

Vihar előtt

BENCSIK ANDRÁS

A romlás romlott szörnyei soha nem látott elevenséggel nyüzsögnek a jobb sorsra érdemes magyar közélet nyilvánosságának mezején. Úgy tetszik ritka nagy keletje van az aljasságból, hazudozásból, műijedező rémisztgetésből, félreinformálásból kikelő szörnyecskéknek. Az ember csak kapkodja a fejét.

Torzlövészek maguk festette rémalakokra vadásznak. Mások még arra is képesek, hogy előítéleteiknek és rögeszmés gyűlölködésüknek hamis alapot szolgáltatva létezőből nem létezőt kreáljanak. Ezt tették a magyar származású Tom Kennedyvel is, akiről lapunkban hátrébb bővebben esik szó.

Vagy nézzük, amit **Eörsi István** művelt gyűlöletének egy nehezen fékezett pillanatában, amikor ékes német nyelven a hazaárulást messze felülmúló bravúrmutatvánnyal kicsinyelte le a kommunisták mézszárlásait, akik nem voltak eléggé „jók és ártalmasak a jobboldal kiirtásában, mert ez a söpredék felébredhetett negyvenéves Csipkerózsika-álmából”, és kifütyülte Gönczöt. **Eörsi** ugyanebben a nyilatkozatában nemes egyszerűséggel „fasiszta csöcseléknek” is nevezi a mélyalvásából felriadt embertömeget — s ez, azt hiszem, elég is nekünk.

Neki is elegendő volna, ha ezrek, akik 1992. október 23-án ott voltak a téren, akkori füttykoncertjüket vállalva pert indítanának **Eörsi** ellen.

Ne elmélkedjünk azon, hogy miféle álmuk lehetett a magyar Csipkerózsikáknak a bolsevizmus tündöklése idején, ne kezdjünk felháborodottan e Csipkerózsák alvóhelyeire, a Gulagokra, a koncentrációs táborokra, az ÁVO verőszobáira, egyáltalán, arra a sok százezer négyzetkilométeres börtönre mutogatni, amely kényszerlakhelyünk volt a „szocialista világrendszer” idején, mert a múlt elmúlt.

A jelen gyűlöletére figyeljünk inkább e közlésekben, mert ez az igazi üzenet. A kommunizmus összeomlása nem ért véget, sőt, egyre több jel mutat arra, hogy a pokoli körtánc igazán véres jelenetei még csak most következnek el. Valaha Jugoszláviát a Szovjetunió modelljének tekintették, mint ahogy Magyarországot is. Kísérleti laboratóriumnak, ahol veszélytelen méretekben voltak kipróbálhatók új politikai manőverek. Testvéri tankok gondoskodtak arról, hogy a kísérlet mindig csak kísérlet maradjon, s hogyha kell, az eredmény megsemmisíthető legyen.

Ne gondoljuk, hogy most másképpen van. A megroggyant birodalom számára most is e két ország jelenti a modellt. A jugoszláviai a totális infernón és a teljes kivéreztetésen át a grammatikai sorba vezet, ahol az erősek és a gazdagok diktálják majd a békét. A magyarországi a lassú, de biztos megerősödést s az ebből fakadó önálló nemzeti létet jelenti.

Ne kérdezzük, hogy ez miért olyan gyűlöletes sokaknak, csak jegyezzük föl okosan és higgadtan, hogy gyűlöletes. Állapítsuk meg a tényt magunkban. Legyen erőnk nem kommentálni, hogy az első perctől fogva miért kíséri a tomboló hisztéria, pánik és gyűlölet a keresztény Magyarország feléledését.

Hiszen tudjuk, hogy itt nincsenek fasiszták, hiszen tudjuk, hogy nem vagyunk söpredék, bár ha ott lettünk volna, talán mi is fütyülünk a téren. Ne gyűlöljük mi is viszont a kondomos **Eörsit**, a simanyelvű Konrádot és elvbarátaikat, mert nem ez a mi dolgunk.

Nekünk figyelniük és érteniük kell a dolgokat. Nekünk tudniuk kell, hogy Európa retteg az Oroszországban dagadó nyomorúság iszonyú robbanásától, amelyhez képest a jugoszláv háború kedélyes kocsmái verekedés volt csupán. Tudniuk kell, hogy Európa (a NATO) nem fogadja, mert nem fogadhatja be a becsapott és megkeserített emberek szavazataival kormányra juttatott „reálkommunistákat”, pedig Európa nem engedheti meg magának, hogy elvakítsa elméjét a gyűlölet. Európa nem a múlttól, a jövőtől fél. Európa (és Amerika) már nem mer sem igent, sem nemet mondani, ezért „békepartneriséget” kínál, ami annyit jelent: karanténban vagyunk. Aki meggyógyul, kimehet, aki nem, elpusztul.

A hazánk léte, egy nemzet jobb sorsa forog kockán. Viseljük el a mi itthoni gyűlölködőinket, és igyekezzünk az utunkon, mert az idő int: vihar közeledik.

Európa befogadná Magyarországot. Európa csak Magyarországot fogadná be, a „reálkommunizmust” nem. Ha Magyarország megfertőződik, akkor kívül marad.

Csak erre figyeljünk, mert csak ez a fontos. S innentől fogva a gyűlölet is elviselhetőbb. Bár korántsem veszélytelen.